

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 7ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-127/02: **Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels κατά Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij** ⁽¹⁾

(Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Έννοια του «σχεδίου» — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων επί προστατευομένου τόπου)

(2004/C 262/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-127/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Απριλίου 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels κατά Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann (εισηγητή), J. P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, προέδρους τμήματος, R. Schintgen, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η αλιεία κυδωνιών με μηχανικά μέσα, η οποία ασκείται από πολλών ετών, αλλά για την οποία χορηγείται κατ' έτος άδεια για ορισμένη περίοδο, προϋπόθεση χορηγήσεως της οποίας αποτελεί εκάστοτε η νέα εκτίμηση τόσο της δυνατότητας ασκήσεως αυτής της δραστηριότητας όσο και του τόπου εντός του οποίου αυτή μπορεί να ασκηθεί, εμπίπτει στην έννοια του «σχεδίου», όπως αυτή χρησιμοποιείται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
2. Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43 θεσπίζει διαδικασία σκοπός της οποίας είναι να διασφαλιστεί, μέσω του προηγούμενου ελέγχου, ότι σχέδιο μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του συγκεκριμένου τόπου, δυνάμει, όμως, να επηρεάσει τον τόπο αυτό κατά τρόπο σημαντικό, εγκρίνεται μόνον εφόσον δεν πρόκειται να θίξει την ακεραιότητα του τόπου αυτού, ενώ το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας επιβάλλει μια γενική υποχρέωση προστασίας, σκοπούσας στην αποτροπή της υποβαθμίσεως και των ενοχλήσεων που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικές συνέπειες

ως προς τους σκοπούς της οδηγίας, και δεν μπορεί να εφαρμοστεί σωρευτικώς με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.

3. α) Το άρθρο 6, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 92/43 έχει την έννοια ότι κάθε σχέδιο μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου γίνεται αντικείμενο της δέουσας εκτιμήσεως ως προς τις επιπτώσεις του επί του τόπου σε σχέση με τους σκοπούς της διατηρήσεως αυτού του τόπου, στην περίπτωση που δεν μπορεί να αποκλειστεί, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι μπορεί να επηρεάσει τον τόπο αυτό κατά τρόπο σημαντικό, καθεαυτό ή σε συνδυασμό με άλλα σχέδια.
- β) Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 92/43, στην περίπτωση που σχέδιο μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διατήρηση ενός τόπου ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη του σκοπού της διατηρήσεως του τόπου αυτού, πρέπει να θεωρείται ως δυνάμει να επηρεάσει τον συγκεκριμένο τόπο κατά τρόπο σημαντικό. Η εκτίμηση αυτού του κινδύνου πρέπει, ιδίως, να γίνεται υπό το πρίσμα των ειδικών περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών και προϋποθέσεων του τόπου τον οποίο αφορά το σχέδιο.

4. Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, η δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων του σχεδίου επί του οικείου τόπου συνεπάγεται ότι, προ της εγκρίσεως του σχεδίου, πρέπει να εντοπιστούν, λαμβανομένων υπόψη των πλέον προωθημένων επιστημονικών γνώσεων επί του θέματος, όλες εκείνες οι πτυχές του σχεδίου που θα μπορούσαν, αυτές καθεαυτές ή σε συνδυασμό με άλλα σχέδια, να επηρεάσουν τον σκοπό της διατηρήσεως του οικείου τόπου. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές, λαμβανομένης υπόψη της δέουσας εκτιμήσεως των επιπτώσεων της αλιείας κυδωνιών με μηχανικά μέσα επί του οικείου τόπου, σε σχέση με τον σκοπό της διατηρήσεως αυτού του τόπου, επιτρέπουν την άσκηση αυτής της δραστηριότητας μόνον υπό την προϋπόθεση ότι έχουν διαμορφώσει την πεποίθηση ότι αυτή δεν θα έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα του συγκεκριμένου τόπου. Μια τέτοια πεποίθηση διαμορφώνεται όταν δεν υφίσταται καμία εύλογη αμφιβολία από επιστημονικής απόψεως, ως προς την απουσία τέτοιων επιπτώσεων.
5. Στην περίπτωση κατά την οποία εθνικό δικαστήριο καλείται να ελέγξει τη νομιμότητα αποφάσεως εγκρίνουσας σχέδιο κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, έχει τη δυνατότητα να ελέγξει αν τηρήθηκαν τα καθοριζόμενα με τη διάταξη αυτή όρια του περιθωρίου εκτιμήσεως των αρμοδίων εθνικών αρχών, καίτοι η διάταξη αυτή δεν έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους παρά την παρέλευση της ταχθείσας προς τούτο προθεσμίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 16 της 29.6.2002.